Chlast a agrese....

Vložil Roman Roman - 17/01/2012 14:46

Ahoj.
Chci Vám, něco o tom napsat.Jsem alkoholik. Nepiju 14 let.Jak si "vím" rady se svým životem dál, a proč sem vlastně píšu,se můžete dočíst v jiném mém příspěvku.
Znám dva druhy alkoholiků. Ty s dobrou opicí, a ty se špatnou.Já jsem byl agresivní.Vás, co máte doma s někým takovým tu čest, připravím o iluze, že lze něco po dobrém a Vás, co toto děláte, možná potěším tím, že nejste sami, kdo to dělal.
Chlast a rodina....
Byl jsem schopen dělat všechno. Výmýšlet všechno, co se mě hodilo,svou ženu jsem napadl (už sem to nikdy neudělal..),tahal sem si domů ženský, i když tam byla s dětma, nadával a pod.
Všechno, to byla jedna velká srabárna. Pořád sem se litoval, všechno stálo za h..., ale chlastal sem pořád. Byl sem moc velký srab na to, abych když už jsem chlastat chtěl, abych se rozvedl, a svou rodinu dál netrápil.Trápil jsem vlastně ty nejbližší, protože jsem si to k nim dovolil, jinde ne. Zároveň sem se za to nenáviděl, dál se litoval a kruh se uzavřel.
Ve jménu lásky, je partner, co miluje a chce pomoct ochoten vydržet opravdu hodně.Je jen otázka, kam až to je láska a kde už to je jen ztráta pudu sebezáchovy.Pokud doma trpíte se svým partnerem a nevidíte již nějakou jinou možnost, odejděte.
Jinak se zničíte a poznamenáte na celý život a jemu stejně nepomůžete.Pak si dotyčný, může vybrat, co chce dál.Buďto bude chlastat dál, nebo s tím něco udělá, ale vy...se zachráníte a nezníčíte ve jménu "lásky", která postrádá poud sebezáchovy.
Alkohol, není procházka růžovým sadem pro všechny zůčastněné.
Pokud ve Vás, je ještě trochu lásky, opakuji Lásky, ne naivní představy že něco snad bude jiné....dejte partnerovi šanci, ale nenechte se při tom zničit, za to už by jste si mohli jen vy sami.
Ahoj.

==========

Re: Chlast a agrese....

Vložil Jana Mertosová - 17/01/2012 15:03

Romane-máte pravdu.Je vidět,že zkušeností máte na rozdávání.Nicméně to,jak jste se v minulosti choval jste nebyl vy.Takto se choval alkohol obsažený ve vašem těle,ve vaší hlavě.Neznám jediného ukázněného alkoholika.Každému vlastně alkohol dokázal podtrhnout a zvýraznit především negativní stránky povahy.Je důležité pro vás a pro všechny ostatní,kteří se dostanou k tomuto bodu kde budou muset otevřít oči,ale všechny rány,které utpěli a které kdy a jakým způsobem dokázali rozdat?Pro všechny a tím i pro vás je důležité PŘIJMOUT A ODPUSTIT JINÝM,ALE ODPUSTIT TÉŽ SÁM SOBĚ CELOU MINULOST.bEZ ODPUŠTĚNÍ BUDETE JEN SKLOUZÁVAT NÍŽ A NÍŽ AŽ VÁS TO ZABIJE

==========

Re: Chlast a agrese....

Vložil Roman Roman - 17/01/2012 15:34

Ano. S tím se nedá dělat nic jiného, než souhlasit.

==========

Re: Chlast a agrese....
Vložil Monna - 01/03/2012 16:26

Dobrý den,
jsem už opravdu zoufalá a proto jsem se rozhodla situaci nějakým způsobem řešit, či se aspon poradit. žijeme s přítelem,jeho matkou a naším dítětem(1rok)ve společné domácnosti.
Příteli bude ted v červnu 23let, začal pít už snad od puberty, já ho v té době neznala, vím jen z doslechu ze se dokázal opít jako každý a býval agresivní, rozbíjel věci, doma se hádali...Začal hodně holdovat pivu, pije pivo každý den, bud to v hospodě nebo si kupuje basy piv domů, dvě basy piv zvládne vypít za necelé dva týdny do toho si stihá zajít i do hospody, když pije v hospodě je to od 8 kousku az 12 za vecer. Jak jsem již psala bydlíme spolu,...když se opije vesměs je agresivní, několikrát už mi sprostě nadával, ponižoval mě a dochází i na fyzické násilí vůči mé osobě. Problémy které to způsobuje jsou hrozné, on si myslí že to jak se chová není z toho pití,ale já si myslím že ano. Když se opije a je na mě zlý na druhý den dělá jakože nic a ještě se snaží svalit vinu na mě. Naposledy když byl opilý, svedl to na to,že se mu nelíbilo jak jsem oblečená..
Je to prostě pořád to samé dokola, po posledním incidentu jsem si myslela že už bude brzdit ale zase dovezl domů basu piv a zase chce do hospody. Náš vztah je na bodě nula, on ani nedá city na jevo nic,čas semnou nebo s naším synem netráví, nemá zájem,a když se mu v klidu snažím naznačit že by se něco mělo v tom vztahu změnit a měl by být s námi a ménně pít,je ohen na střeše a zase mi sprostě nadává...to že má problém si nepřizná, tvrdí že člověk co pije pivo nemůže být závislý ani alkoholik, alkoholici jsou prý jen ti co chlastají tvrdý alkohol(i ten si očas dá)Prostě žiju ve věčném strachu cokoliv mu říct, k něčemu se vyjádřit, proto už raději mlčím neříkám že mi něco vadí,...kdyby jen věděl žeš každý den při objetí svého syna pláču Jenže on než aby něco řešil,tak mi řekne,že jestli se mi něco nelíbí, at se synem táhneme pryč,tak přijde vám to normální?už nevím co mám dělat když jsem otěhotněla slíbil že se změní , ale ono je to ještě horšíTakže jak říkám radši mlčím,dělám mu službu,vše se to snažím přehlížet a starám se o našeho syna. Nebýt něj, tak opravdu nevím,dává mi sílu,ale čím dál víc cítím že už nemůžu.
A jelikož on si ten problém nepřizná tak nechce ani navštevovat nějakého odborníka,navrhla jsem mu aspon psychologa, on se tomu jen začne smát že není blázen a nepotřebuje to.
Je tak strašně sobecký a sebestředný,zahleděný do sebe a my jsme na druhíé straně břehuProsím poradte, uz si vážně nevím rady...
Chci znát váš názor na celou tuto věc...a ještě bych chtěla dodat-když se opije v noci se budí, chodí po bytě, budí mě nebo svoji mamku, nebo nad námi jen tak stojí a dívá se na nás,nebo prostě vstane a najednou leží uplne někde jinde v bytě než ležel, když se ho ráno zeptáte jestli o tom ví, nic z toho si nepamatuje a myslí si že z něj děláme blázna. nemluvě o tom, že občas se i ze spaní pomočil...
to je asi celé,ted jen budu trpělivě a zaroven nedočkavě čekat na vaši odpoved.
Předem děkuji

==========

Re: Chlast a agrese....
Vložil Roman Roman - 01/03/2012 16:57

Ahoj Monno.
Jsem ten, co napsal tento článek. Nebyl jsem o mnoho lepší.
Nepotěším Tě. Podle toho, jak popisuješ vaše soužití, máš na výběr jen dvě možnosti. Tou první, je nechat se úspěšně zničit a to na celý život, pokud by jsi dostatečně dlouho trpěla.
Tou druhou, je řešit tento problém. Nečekej, že tvůj chlap, pokud dělá co dělá, se dokáže jen tak změnit. Tohle bez odborníka nelze a bude to jen horší, to garantuju.

Já vidím že po dobrým to nepůjde. Jestli máš kam jít, třeba k rodičům, vem dítě a běž. Není na co čekat.Tím dáš šanci sobě a vašemu dítěti. On si musí šanci dát sám. Jestli v tobě je ješte láska k němu, nikde není napsané, že spolu nemůžete být.
Ale musí se rozhodnout sám a sám do toho jít, třeba i kvůli Vám. Zpočátku to tak bývá a bylo i u mě, že jsem jel do léčby abych nestratil tu svoji.
Taky si myslím, že ambulantně to nemá valný význam, když je na tom takhle.
Jeho kritizovat samozřejmě nemohu, mám za sebou svý.

Přeju Ti hodně síly, ale k tomu, aby jsi dala šanci sobě a dítěti. Ne k trpění.

Kdyby něco napiš, pokud to půjde odpovím. Ahoj .

==========

Re: Chlast a agrese....
Vložil Jana Mertosová - 01/03/2012 17:52

Romane vítám konečně další posila.Jak to s vámi pokračuje?

==========

Re: Chlast a agrese....
Vložil Monna - 01/03/2012 20:03

Zdravím,
moc si vážím vašeho názoru, jakožto názoru někoho kdo si tímto prošel, ano máte pravdu v tom, že on nepřizná že je něco v nepořádku, mu to všechno přijde naprosto normální,své chyby neuzná, napadá mě když na to poukážu :(dnes opět přijel z práce a zase vychlastává u pc :(
Ani nevíte jak ráda bych našla v sobě tu sílu odejít, sama nevím co na něm mám vlastně ráda, nemá zájem o mě ani o syna, je jen on, jeho piva,jeho kamarádi,jeho hospody...nemůžu mu říct nic, ptž se jinak naštve a stejně to semnou řešit nechce,ptž on přece není alkoholik a nemá problém...:(
Já si uvedomuji že na prvním místě musím myslet na syna a na jeho dobro, je mu rok čím dál více vnímá, sama nechci aby denne koukal na to jak jeho otec u pc chlemtá pivo,nebo chodí do hospod a otrávení času s ním nestojí, nechci aby syn pocítil ten jeho nezájem..vidíte a zase tu skoro brečím :,-(
Je těžké někoho takového milovat, je těžké pořád doufat že to bude lepší, jetěžké když se vaše domněnky potvrdí...:(
Jít kam relativně mám, i když s rodinou to nemám růžové, proto jsem si tak chtěla hýčkat tu svou kterou jsem si založila,netušila jsem že na to zustanu sama a rodnné povinnosti někoho budou zatěžovat :(
Léčit se určitě nepujde to odmítá,myslí si že vše je ok,to si holt myslí každý alkoholik :(
A to jsme se měli brát, chtěla jsem ještě jedno miminko,ale copak můžu?Za ty dva roky s ním se to stupnuje a stupnuje, porad me slovne napadá, ponižuje v opilosti fyzicky napadá...cítím se jak chodící troska:(je mi 22 a prijdu jak troska vycuclá životem, a cokoliv si ke mě dovolí, tak jako by ká mysl a tělo na to všechno rezignovala,jen to mlčky přijímám...ale myslím si že si to nezasloužím...ono když si to tak vezmu, tak stejně...vyjde to nastejno když oejdu nebo zůstanu, stejně si nás skoro nevšímá, mě akorát dokáže zavolat když chce jídlo až pod nos nebo podat pivo :(

==========

Re: Chlast a agrese....
Vložil Roman Roman - 01/03/2012 20:18

Ahoj Jano.
Děkuju za optání. Moc dobře ne, ale držím se. Pořád hledám tu práci s ubytováním a probllémů čím dál víc. Nejlepší, na co sem přišel, je moc nepřemejšlet, tedy hlavně ve smyslu negativních scénářů. Tak se me to občas i daří a říkám si "no a co? nějak bude".

==========

Re: Chlast a agrese....
Vložil Jana Mertosová - 01/03/2012 20:28

Moje milá-máte jen jedinou možnost jak skončit toto celé utrpení.Odpoutat se a odejít od něj co nejdál a začít svůj život poučena z toho,co alkohol dokáže.Věřte mi ,že později bude mnohem hůř.Alkoholik rozbíjí všechny vztahy,dokáže zničit všechno,co by mělo být jemu svaté a co je svaté všem okolo.Váš partner ještě není ani na vrcholu celé alkoholické slávy a bude ještě dlouho padat do alkoholické temnoty.Nebere ohledy ani na vás,ani na dítě ani na svoji matku,s kterou bydlíte.Co očekáváte od toho muže?Zázrak?Nežijeme v pohádkách,ale realitě.Věřte,že ralita alkoholismu je krutá!Co očekáváte od sebe?Obět´?Myslíte si,že ho vaše oběť zachrání?A co vaše dítě?Chcete,aby trpělo?Chcete aby vyrůstalo ve strachu z otce,V úzkosti,strachu a popírání sebe-které vidí u vás.Děti alkoholiků patří mezi nejnešťastnější děti-své nešťastné dětství si odnáší do své dospělosti.Toto opravdu chcete pro své dítě?Vzpamatujte se aspon´vy,když se není schopný vzpamatovat váš partner.Hodně síly a štěstí-a hlavně zdravého rozumu.

==========

Re: Chlast a agrese....
Vložil Jana Mertosová - 01/03/2012 20:30

Romane ,můžu se zeptat kde bydlíte-myslím v kterém městě.

==========

Re: Chlast a agrese....
Vložil Roman Roman - 01/03/2012 20:36

Monno.
Ne stejně to nevyjde pro nikoho. Pocit oběti znám dobře. Upřímně můžu říct, že jsem si nevěděl moc rady, když jsem tento pocit zažíval.
Chápu, že je to těžký. Ale nejtežší je právě to rozhodnutí. Protože jde o důležité životní kroky a bereš na sebe odpovědnost. Ta odpovědnost je namístě, je to totiž odpovědnost za svůj život. Odměnou Ti bude vědomí toho, že se naučíš dělat si život jak chceš Ty sama. Ne někdo jiný, nebp rodiče, společnost a tak.
Zase musím přiznat, že toto moc neumím ani já. A je to škoda, protože v konečném důsledku si život

dělá každý sám.
V každém okamžiku, situaci , máš možnost volby...svojí volby.
Všechno, má v sobě jak pozitivní, tak i negativní stránku. Záléží, co hledáš.
Nevím, co si on myslí, ale jedna věc je co říká, a druhá, co mu běží hlavou.
Nejsem žádný prorok, dokonce bych hádal, že se třeba i Vaši můžou zlobit na to, jak to u vás je, ale to nevím jistě.
Ale právě, že jsem si tím prošel, a nemůžu rozhodně říct, že bych byl lepší, tak vím, co se dá čekat. Vím, co takovému člověku může běhat hlavou. Už jen fakt, že je agresivní, není něco, proč bys dál měla čekat. Ta agrese se totiž bude stupnovat.

Chápu, že se snažíš věci domyslet, ale tady není co domýšlet. Nepomůžeš tím ani jemu, protože ho v tom defakto podpoříš, kdyz si to necháš líbit.

No ještě Ti napíšu, nečekej stoprocentnmě, že by třeba kdyby si odesla začal řešit chlast. Dost pravděpodobně by pokračoval, a byl by ublíženej. Ale třeba ne , nevím.

Je totiž potřeba, aby padnul trochu na hubu. A pak je šance, že si něco přizná, a že si vybere.

Vím, jak je těžké, brát za sebe odpovědnost, v životě. Sám, se to učím. Nemyslím takovou tu jako, ale skutečnou, kdy opravdu nemáš komu nadávat za svůj život a nevidíš cestu dál. A přesto, tam je, a je to jediná cesta, jak vlastně žít!

Alespon tak si myslím. Ahoj.

==========

Re: Chlast a agrese....
Vložil Jana Mertosová - 01/03/2012 20:57

Můžu potvrdit Romanova slova.Ted´je zle a Monno věřte mi bude ještě mnohem hůř.Není to otázka jednoho dne a co se týká tvého partnera odhaduju to na dlouhé roky,JESTLI SE VŮBEC DOKÁŽE ZACHYTIT A ODRAZIT SMĚREM OD ALKOHOLU ZPÁTKY DO ŽIVOTA.Vy ho nevyléčíte a OPRAVDU MU NEMÁTE JAK POMOCT-VY JSTE BEZMOCNÁ UŽ NYNÍ-ALE ON SI SVOJI BEZMOCNOST BUDE MUSET TEPRVE PŘIZNAT,ABY SE Z TOHO DOSTAL-A TO MUSÍ CHTÍT ON!ON CHCE ZATÍM JEN PÍT A UTVRZUJE SE V TOMTO POSTOJI.

==========

Re: Chlast a agrese....
Vložil Roman Roman - 01/03/2012 21:07

Jsem již nějaký čas na Slovensku. Prakticky píšu všude možně i do Čech. Jinak jsem léta žil v Pardubicích, ale tam se vracet nechci. Slovo bydlím, mě trošku rozesmívá. Mám přechodně střechu nad hlavou, ale defakto sem bezdomovec.

Uvidím, nějak to dopadne. Nechci se pokud možno furt žrát a nějak trápit.

Nejradši bych jel ven, ale bez jazyka je to trochu problém.
Těch pár slovíček s tím žádnou ránu do světa neudělám, občas se na to mrknu ale je to slabý, zatím fakt

jen pár slovíček.

==========

Re: Chlast a agrese....
Vložil Jana Mertosová - 01/03/2012 21:16

ROMANE-SLABÍ JSME OBČES VŠICHNI-NO JSOU TAKOVÍ,CO SI TO NEPŘIZNAJÍ-MYSLÍM,ŽE ANI VY,ANI JÁ NEBYLI DŘÍV JINÍ-TO JE MINULOST.o TOM JSEM NECHTĚLA-VÍM JAK TĚŽKO SE ŽÁDÁ O POMOC PRO SEBE,ALE TOTO JE PROBLÉM JENOM EGA-A TO BYCHOM MOHLI DÁT STRANOU.zKUSIL JSTE HLEDAT POMOC PŘES AA.LIDÉ TAM JSOU SOUDRŽNÍ A OPRAVDU SI NAVZÁJEM SNAŽÍ POMÁHAT JAK SE DÁ-POKU VIDÍ SNAHU NEPÍT-A TA SÍLA JE U VÁS OBROVSKÁ.TAM BY JSTE MOHL HLEDAT POMOC PRO SVOJI STŘÍZLIVOST,ALE I V TÉTO SITUACI,V KTERÉ SE NACHÁZÍTE NYNÍ.

==========

Re: Chlast a agrese....
Vložil Roman Roman - 01/03/2012 21:28

Tak ja nemám obavu z alkoholu.
Jde jen o schopnost se postavit na vlastní nohy.
A v situaci, která je opravdu téměř neřešitelná.
Starosti mají všichni a kolikrát větší. Nikdy sem do AA nechodil, ne že bych měl něco proti tomu, ale tak nějak sem si vystačil. Ale protože za alkoholem je spousta věcí, které vedly k tomu, že člověk vůbec do něčeho spadne, v tom mě možná AA mohlo v minulosti pomoct. Ted už je pozdě.
Můžu sice říct, že 14 let nepiju a díky tomu sem na světě, ale taky můžu říct,že nejsem rozhodně zdatný kormidelník svého života. Ale to již nesouvisí s alkoholem, je to obráceně.

==========

Re: Chlast a agrese....
Vložil Jana Mertosová - 01/03/2012 21:35

POZDĚ NENÍ NIKDY.

==========

Re: Chlast a agrese....
Vložil Jana Mertosová - 01/03/2012 21:38

NUTIT VÁS NEMŮŽU.BYLO BY VÁS ŠKODA.TAK NA SEBE DÁVEJTE POZOR MOŘSKÝ VLKU!

==========

Re: Chlast a agrese....
Vložil Liba - 02/03/2012 05:21

Monno, uháněj od něj pryč, nebo za chviličku budeš na něm psychicky závislá,nemocná taky, budeš tolerovat jeho výpady, zvykat si na peklo, časem Ti ani nepřijde, že žiješ špatně, v pekle!Mysli na dítě, připravuješ mu zlé dětství.

==========

Re: Chlast a agrese....
Vložil Monna - 02/03/2012 11:22

---

no mam pocit ze jsem na nem psychicky zavisla uz ted :(at udela cokoliv,at se chova jakkoliv vsechno mu toleruju, vsechno mu hned odpustim...:(

==========

Re: Chlast a agrese....
Vložil Jana Mertosová - 02/03/2012 13:23

Tvoje láska je slepá.Máš pravdu stala jsi se na něm závislá.Ted´záleží co s tím uděláš ty.On je závislý na svém pití-nemůže vidět tvoji lásku,jen tvoji závislost.Už nyní toho zneužívá a využívá tvoje city-tím i tebe.On tě nemůže milovat-on miluje doopravdy svůj chlast.Věř,že vím o čem mluvím-ani já nebyla jiná.Moc ráda bych ti řekla něco mnohem pozivnějšího a nadějnějšího-ale nedokážu lhát a už vůbec ne v zásadních věcech.

==========

Re: Chlast a agrese....
Vložil Liba - 02/03/2012 14:01

Právě tou tolerancí, že mu odpouštíš, mu vlastně ubližuješ, protože on nepotřebuje něco měnit, ví, že zklapneš, a bude to tak, jak on chce!Podporuješ ho.To už není láska, taky možná máš větší ego, chceš dokázat světu, že Ty ho změníš!Pleteš se!Jsi příliš mladá na to, abys přežívala tímto stylem, škoda každého dne , který mu věnuješ.Na malého tak zase moc nemyslíš, ohrožuješ ho stejně, jako přítel, a to tím, že váháš s rozchodem.

==========

Re: Chlast a agrese....
Vložil Jana Mertosová - 02/03/2012 14:31

Kdyby jsi byla sama bez dítěte-řekla bych si je hloupě zamilovaná,chce trpět-at´si vypije svůj kalich hořkosti do dna.Je zde háček-máš dítě,které už ted´trpí a bude trpět s tebou,protože se nedokážeš

sama bez partnera rozhodnout!Věř mi,i když si myslíš,že své dítě ochráníš před vším zlým,že nemá rozum a nechápe?Budeš si to jen nalhávat!Dítě vidí,cítí a vnímá mnohem víc,než dospělý člověk.Vzpoměn´si na své dětství-jak jsi prožívala ty sama.Záchranu musíš hledat a najít v sobě.stejně jako sílu uskutečnit změnu ve svém životě!

==========

Re: Chlast a agrese....
Vložil simi - 28/04/2012 17:25

Panebože ihned od něj uteč,vím o čem mluvím,mě je 36 let jsem s tím svým od 16 a celý léta jsem snášela jeho agresi,a až ted od něj utíkám když už je synovi 18 let,lituji že jsem neodešla dříve,jsem totálně zničená ,byla jsem kráva pořád věřila že to bude jiný,celý život nervy,ponižování,urážky napadání,až jsem se chtěla zabít než mě zabije on,ale musela jsem myslet na syna,holka utíříkej dokud jsi tak mladá at zažiješ ještě něco krásného,jinak budeš zničená jako já,nenávidim chlapy,mám deprese,nebaví mě svět

==========

Re: Chlast a agrese....
Vložil Liba - 28/04/2012 18:54

Simi, už bude jen lépe, čas vše vyléčí, všichni chlapi nejsou jen alkoholici!!!Máš pravdu, škoda let, cos mu obětovala, netrap se s tím, protože už to nezměníš, smutníš zbytečně.Uvidíš, že budeš žít lépe a v klidu!!!

==========

Re: Chlast a agrese....
Vložil Roman Roman - 28/04/2012 19:07

Ahoj.
Simi, někdy třeba neumí čas vyléčit vše, ale určitě hodně...
Je dobře, že jsi se takto rozhodla, jen si bohužel netroufám, ani zdaleka odhadovat, jaké následky si odnášíš.
Neboj, bude líp. Jen ti chci napsat, aby jsi až toho budeš schopná, popřemejšlela nad tím, proč jsi tak dlouho dělala roli oběti.Je to dost důležitý, protože na jednu stranu by byla škoda dožít život ve strachu před muži...(všichni nejsou stejní), a na druhou stranu jde taky o to, aby jsi nebyla někdy zase obět, s někým jiným, a nějak jinak.....
Chápu, že si myslela vše dobře, ze začátku z lásky, potom už jen s nadějí na úkor sama sebe. Jde o to, kam až je to smysluplné, a v lásce, a kde už je to o absenci pudu sebezáchovy.
Držím ti palce ahoj. :)

==========